

קוֹנְטֵרַס

זוּרַג מִן הַשָּׁמַיִם

בו יבאר מהו הזורג הפטוח ביותר מן השמים
לבחור או לבחורה, ויורה להם עצות והנהגות
ישרות איך למצא את זוגם מה שיותר מהר,
ויצליחו בחיי נשואיהם, ויהיו הכי מאשרים כל
החיים.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, פתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לך פוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: הָאָדָם צָרִיךְ לַחֲקֹק
בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר זִוְגוֹ שֶׁל אָדָם הוּא מִן
הַשָּׁמַיִם, וְתַכְףּ-וּמִיד כְּשֵׁי־חֲקֹק דְּבַר זֶה
בְּדַעְתּוֹ, אֲזִי אַף פַּעַם לֹא יֵצֵא לְרִיב עִם
אִשְׁתּוֹ, כִּי הֵלֵא הוּא יתְבַרֵךְ זִוְגָם יַחַד, וּמֵה
שֵׁיף לְרִיב, כִּי בָזָה הוּא מֵרְאָה שֶׁהוּא כְּפֹי
טוֹבָה עַל מֵה שֶׁנִּתֵּן לוֹ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
(אֲמַרֵי מוֹהֲרָא"ש, חֵלֶק ב', סִימָן תרנב)

קוֹנְטָרַס

זוּוּג מִן הַשָּׁמַיִם

.א.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, פִּי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (סוּטָה ב.): אַרְבָּעִים יוֹם קָדַם יִצְיַרְתַּ
הַיֶּלֶד בֵּת קוֹל יוֹצֵאת [מִן הַשָּׁמַיִם] וְאוֹמְרַת: בֵּת
פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי. וּבְאַמֶּת יֵשׁ לְכָל בְּחוֹר וְלְכָל בַּחֲוָרָה
אֶת הַזּוּוּג, וּמָה שֶׁכָּל-כָּף קָשָׁה לָהֶם לְמַצֵּא אֶחָד אֶת
הַשֵּׁנִי, זֶה מְסַבֵּתָם וְלֹא מְסַבֵּת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְעֹזֵר — הֵן לְבֵן וְהֵן
לְבַת, לְמַצֵּא אֶת בְּנֵי זוּגָם, אֲלֹא הָאָדָם נֶעֱשֶׂה חָכָם
בְּעֵינָיו, וּמִתְחִיל לְהִיּוֹת בְּרָרָן, וְכָף דוֹחָה מִמֶּנּוּ אֶת
זוּוּגוֹ, וּכְכֹל שֶׁנַּעֲשִׂים יוֹתֵר חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם, כְּמוֹ-
כֵן דוֹחִים מֵעֲצָמָם אֶת זוּוּגָם. וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד

אֲבַקֶּשׁ אֶתְכֶם, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, הַמְצֹנָה
הָרֵאשׁוֹנָה בַּתּוֹרָה הַיָּא: לְשֵׁא אִשָּׁה וְלַפְרוֹת וְלַרְבוֹת.
וְכַשְׁאָדָם נְשׁוּי יֵשׁ לוֹ שְׁמִירָה, שְׁאִשְׁתּוֹ שׁוֹמֶרֶת
עָלָיו, וְכַשְׁהָאִשָּׁה נְשׁוּאָה יֵשׁ לָהּ שְׁמִירָה, בְּעֵלָה
שׁוֹמֵר עָלֶיהָ, וּשְׁנֵיהֶם — הַשְּׂכִינָה שׁוֹמֶרֶת עֲלֵיהֶם;
כִּי כָּל זְמַן שְׁאִינָם נְשׁוּאִים נִקְרָאִים חֲצִי גּוֹף,
וְתַכְף־וּמְיָד כְּשֶׁמִּתְחַתְּנִים נַעֲשִׂים גּוֹף שָׁלֵם, וְהַבְּרָכָה
מְצוּיָה בֵּינֵיהֶם, כִּי אֵין הַבְּרָכָה שׁוֹרָה בְּחֲצֵי דְבָר,
אֶלָּא בְּדָבָר שָׁלֵם. וְזֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(ירוּשְׁלָמִי, בְּרָכוֹת, פָּרָק ט'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה,
וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶם
בְּלֹא שְׂכִינָה; אֲבָל הַדְּבָר תְּלוּי רַק בְּיַדְכֶם, אִם אַתֶּם
בְּאֻמַּת רוֹצִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְהִיּוֹת שְׁמוּרִים
מִחַטָּא, וְשִׁתְּהֵינָה לָכֶם מִחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת
וּטְהוּרוֹת, לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטְהָרָה, וְלִבְנוֹת בֵּית
בְּטְהָרָה, עֲלֵיכֶם לֹא לְהִיּוֹת בְּרָרְנִים, אֶלָּא הַשְּׂדוּךְ
הָרֵאשׁוֹן שְׁמַצִּיעִים לָכֶם תַּחֲטְפוּ וְתַנְשְׂאוּ לְשֵׁם
שָׁמַיִם, וְזֶה סִימָן שְׁזֵהוּ "זוּוּג מִן הַשָּׁמַיִם", אֲבָל
תַּכְף־וּמְיָד כְּשֶׁנִּכְנָס בְּאֶחָד מִכֶּם אֵילוֹ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל
בְּרָרְנוֹת, וְאַתֶּם מִתְחִילִים לְבָרֵר: זֶה כֵּן טוֹב זֶה אֵינוֹ
טוֹב, זֶה כֵּן טוֹבָה זֶה אֵינָה טוֹבָה, אִזּוֹ אוֹמֵר
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: הִנֵּה אֲנִי רוֹצֶה לְהַשִּׂיא לָכֶם אֶת

בְּנֵי זְוֹגְכֶם, וְאַתֶּם מִתְחִילִים לְהִיּוֹת בְּרָרָנִים, וַיֵּשׁ
 לָכֶם זְמַן לְחַכּוֹת, אֲזַי כְּבִיכּוֹל גַּם לִי יֵשׁ זְמַן לְחַכּוֹת;
 וְכִף מִסְתַּבְּכִים בְּסִבּוּכִים, וְעוֹבֵר יוֹם אַחַר יוֹם,
 שָׁבוּעַ אַחַר שָׁבוּעַ, חֹדֶשׁ אַחַר חֹדֶשׁ, שָׁנָה אַחַר
 שָׁנָה, וְלִפְעָמִים כַּמָּה שָׁנִים, וַיּוֹשְׁבִים שְׁבוּרִים
 וְרְצוּצִים וְגַלְמוּדִים, וְנוֹפְלִים בְּעֲצָבוֹת וּבְמַרְירוֹת
 וּבְדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְהֵלֵב מִתְעַקֵּם בְּקִשְׁיוֹת וּבְסִפְקוֹת
 עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְשׂוֹאֲלִים: "מִדּוּעַ אֲנִי צָרִיף לְהִתְיַסֵּר
 בְּיַסּוּרֵי תּוֹפֵת כָּאֵלוֹ?!" בְּשָׁעָה שְׁאִינְכֶם תּוֹפְסִים —
 הֵן הֵבֵן וְהֵן הִבֵּת, שְׁאַתֶּם בְּעֲצָמְכֶם אֲשֶׁמִּים בְּדַבָּר,
 כִּי אִם הֵייתֶם שׁוֹמְעִים בְּקוֹלִי, וְלוֹקְחִים אֶת הַשְּׂדוּף
 הָרֵאשׁוֹן שֶׁהֲצִיעוּ לָכֶם לְשֵׁם שָׁמַיִם, לְהִתְחַתֵּן —
 כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת מִצְוַת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, אֲזַי מִזְמַן
 הֵייתֶם יְכוּלִים לְהִיּוֹת נְשׂוּאִים, וְלְהוֹלִיד בְּנִים
 וּבָנוֹת, אִף מִתַּמַּת הַחֲכָמוֹת שֶׁל הֶבֶל, שֶׁנִּכְנְסוּ בְּכֶם
 אֵילוּ חֲכָמוֹת שָׂרֵק יִהְיוּ, כִּי יֵשׁ הַמוֹן חֲכָמוֹת שֶׁל
 הֶבֶל, שְׂדוּחִים אֶת הַזְּוֹג שֶׁל שְׁנֵיהֶם: אֶחָד מְחַפֵּשׁ
 יְחוּס, וְאֶחָד מְחַפֵּשׁ כְּבוֹד, אֶחָד דּוֹאֵג מֵהַ יַגִּידוּ
 הַחֲבֵרִים, הַשְּׂכָנִים וְהַיְדִידִים, וְאֶחָד מְחַפֵּשׁ יִפִּי,
 וְאֶחָד מְחַפֵּשׁ אֵיזָה דָבָר, אֲשֶׁר הוּא בְּעֲצָמוֹ אֵינּוּ
 יוֹדֵעַ מֵהַ שְׂרוּצָה, אוֹ מִשֶּׁהוּ שְׂעֵדִין לֹא נִבְרָא, וְכֵן
 הַדָּבָר בְּבַחֲוָרָה, שֶׁקִּשְׁהָ לָהּ לְהַחֲלִיט מֵהַ הִיא בְּאַמֶּת

רוצה, ודבר זה גורם לשניהם להשאיר גלמודים, רוקים ורוקות, מבדדים, והם נשברים לגמרי, ומלאים ספקות וקשיות: "מדוע לחברינו ולידידינו, לחברותינו ולידידותינו הולך כל-כך בנגל, וכבר התחתנו מזמן, והם צעירים יותר מאתנו, ויש להם כבר ילדים, ואנחנו כל-כך פקחים ומצלחים, מיחסים ועשירים, ועדין לא מצאנו את בני זוגינו" ?!

ובאמת אין זו קשיה כלל וכלל, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ורוצה לעזור לבריותיו, ולכל אחד ואחת יש לו את בני זוגם, אלא האדם בעצמו על-ידי חכמתו הטפשית והאנלית דוחה את זוגו, ואחר-כך יש לו טענות על הקדוש-ברוך-הוא. שעל זה נאמר (משלי ט, ג): "אנלית אדם תסלף דרכו, ועל הוי"ה יזעף לבו"; הם גורמים לעצמם עכובים, ודוחים בידיהם מה שהקדוש-ברוך-הוא נותן להם, ואחר-כך יש להם טענות וקשיות וספקות על הקדוש-ברוך-הוא, שמעכב להם את זוגם, וזה שובר אותם לגמרי; כי באמת אין עוד דבר ששובר את בחור או בחורה, כמו שנשארים רוקים או רוקות. ולכן ראו, בני ובנותי היקרים,

מֵאַחַר שֶׁעָבַר עֲלֵיכֶם כָּבֹד מֵהַשָּׁעֶבֶר, וְדַחִיתֶם מֵהַשְּׂדֵחֵיכֶם, תִּדְעוּ וְתִאֲמִינוּ שְׂגָם זֶה מֵהַשָּׁמַיִם, כִּי בְּאֵמֶת אֵין שׁוֹם מְצִיאֹת בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהוּיָה וּמְקַיִם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ אֶלָּא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְלִכֵּן אִם כָּבֹד סָבַב הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא אֲתָכֶם, שְׂדֵחֵיכֶם עַד עַכְשָׁיו כָּל הַצָּעָה שֶׁהֲצִיעוּ לָכֶם, אֵל תִּהְיוּ שְׂבוּרִים, אֶלָּא תִדְעוּ שֶׁזֶה גַם-כֵּן מֵהַשָּׁמַיִם, וְתִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי מֵהַיּוֹם הַזֶּה, מֵהַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׂאֲתֶם שׁוֹמְעִים אֶת קוֹלִי, אֶת הַזְּיוּג הָרֵאשׁוֹן שֶׁיִּצְיִעוּ לָכֶם — תִּתְפָּשׂוּ וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ לֹא עַל כֶּסֶף וְלֹא עַל יְחוּס וְלֹא עַל כְּבוֹד, וְלֹא מֵהַיֵּאמָרוּ הַבְּרִיּוֹת, כִּי עֲלֵיכֶם לְדַעַת, שֶׁהַכֹּל דְּמִיּוֹן, מֵהַשְּׂנֹכְנָס בְּמַחַ כְּאֵלוֹ חֲבֵרֵי אוֹ חֲבֵרוֹתַי יְגִיבוּ אוֹ יִלְעָגוּ וַיִּצְחָקוּ מִמֶּנִּי, עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר הַיֵּטֵב, בְּרָגַע שְׂאֲתֶם מִתְחַתְּנִים, חֲבֵרֵיכֶם אוֹ חֲבֵרוֹתֵיכֶן כָּבֹד לֹא יִרְצוּ לְהִסְתַּכֵּל עֲלֵיכֶם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְדַבֵּר עִמָּכֶם, וְלִכֵּן מֵהַיּוֹם צְרִיכִים לְשִׁים לֵב לְמֵהַשְּׂאֲחָרִים אוֹמְרִים! עֲלֵיכֶם לְהִסְתַּכֵּל מֵהַשָּׂטוּב בְּעִבּוּרְכֶם. וְאִם תִּלְכוּ בְּדֶרֶךְ זֶה, אֲזִי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁלֹּא יַעֲבֹרוּ עֲשָׂרִים

וְאַרְבַּע שָׁעוֹת וְתִמְצְאוּ אֶת הַ"זְיוּג מִן הַשָּׁמַיִם",
 שְׁשִׁיף לְשֵׁרֵשׁ נִשְׁמַתְכֶם. וְאַל תַּחֲשְׁבוּ שְׁאַנִּי רוֹצֵה
 לְעַבֵּד עֲלֵיכֶם, אוֹ לְפַתּוֹת אֶתְכֶם, אֲלֵא זֹה־י
 הַמְצִיאֹת, מִי שֶׁרַק מִסְתַּכֵּל הֵיטֵב הֵיטֵב מֵה קוֹרֵה
 בְּעוֹלָם, וְאִיף שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מְלֵא דְמִיוֹנוֹת, וְאֶחָד
 אֵינוֹ מְעַנֵּן בְּשָׁנִי, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת חֲבִילוֹת
 הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, וּמִסָּבֵף בְּעֵנִינִים שֶׁל עֲצָמוֹ, אִיף יֵשׁ לוֹ
 זְמַן אֲפִלוֹ לְחַשֵּׁב מִכֶּם? ! וְעַל-כֵּן בְּשִׁבִיל דְּמִיּוֹן
 שְׁנִכְנַס לָכֶם מֵה יֵאמְרוּ הַחֲבֵרִים אוֹ הַחֲבֵרוֹת אוֹ מֵה
 יֵאמְרוּ הַבְּרִיּוֹת, בְּשִׁבִיל זֶה תִּרְחֲקוּ אֶת הַ"זְיוּג מִן
 הַשָּׁמַיִם", שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְתַת לָכֶם? !
 תִּפְקְחוּ כָּבֵד אֶת עֵינֵיכֶם, וְרֵאוּ מֵה לְפָנֵיכֶם, הַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֲמֵן, חָמַל וְרַחַם עֲלֵיכֶם, שְׁאַתֶּם
 בְּרִיאִים בְּשִׁכְלְכֶם וּבִדְעַתְכֶם, יֵשׁ לָכֶם עֵינִים לְרֵאוֹת
 וְאַזְנַיִם לְשִׁמְעַ, פֶּה לְדַבֵּר רַגְלִים לְלַכֵּת וְיָדַיִם
 לְהַתְנוּעֵעַ, וְעֲלֵיכֶם לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 עַל הַחֲסֹד הַנִּפְלָא הַזֶּה, כִּי כַּמָּה בְּעֲלֵי מוֹמִים יֵשׁ
 בְּעוֹלָם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כַּמָּה סוּבְלֵי חֲלָאִים יֵשׁ
 בְּעוֹלָם? ! כַּמָּה מְסַכְּנִים שׁוֹכְבִים בְּבִתֵּי חוֹלִים, וְהֵם
 יוֹתֵר פְּקָחִים וְעֲשִׁירִים וּמִיֶּחְסִים מִכֶּם, וְהֵם נִלְחָמִים
 עַל קִיּוּמָם, וְכָל מְגַמְתָּם הִיא רַק אִיף זוֹכִים לְהִיּוֹת
 בְּרִיאִים, וְלָכֶם עֶזֶר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּרוּךְ

השם, יש בכם את כל החושים וכל האיברים, ואתם בריאים, ורק בשביל שטות וקטנוניות ודמיונות תדחו את הזווג המיעד לכם מהשמים, שכל-כף רוצה הקדוש-ברוך-הוא לתת לכם! ולכן תפסיקו, בני ובנותי, להיות בטלנים ובררים, אלא תכף-ומיד מעכשו הזווג הראשון שיציעו לכם תקחו לשם שמים, ותראו שתהיו אחר-כך הכי מאשרים בחייכם, כי בני זוג שמקבלים החלטה ברוך שזה "זווג מן השמים", זווג זה מצליח, כי מוסרים את עצמם לגמרי אליו יתברך, והוא יתברך בודאי יודע יותר טוב מאתנו, מה טוב בשבילנו, לא-כן אנחנו עם הדמיונות שלנו, אם נתחיל לבחור בבחירת לבנו המדמה, נפל בפח, שזה כלל המריבות והמחלוקת שיש בין בני הזוג, כי לא מסרו את עצמם אל הקדוש-ברוך-הוא, אלא הלכו בחכמות של הבל, "בחירת לבו", "בחירת לבה", בשביל זה לא אורך זמן רב, ויש מריבות ובגידות ביניהם, שלפתע פתאום אחר החתונה מתחילים להתעורר ולפקח את העינים, ורואים שזה לא זה מה שרציתי, היא לא הכי יפה בעולם, והוא לא הכי חכם בעולם, היא לא הכי מיחסת בעולם, והוא לא הכי עשיר בעולם, וכדומה, נפקחות

הַעֵינַיִם וְרוֹאוֹת אֶת הַחֲסְרוֹנוֹת בֵּין שְׁנֵיהֶם, וּמִתְחִילִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, לְבָגַד אֶחָד בַּשָּׁנִי, וּמִתְחִיל לְהִיּוֹת מְרִיבוֹת וּפּוֹחִים, וְנִפְרָדִים עַד שְׁמִתְגַּרְשִׁים, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְכָל זֶה בָּא כְּשֵׁתוּלִים אֶת הַזּוּג עַל הַשֶּׁכֶל עֲצָמִי, עַל בְּחִירַת הַלֵּב, לֹא-כֵן כְּשֵׁאָדָם מוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִוְדַע וְעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּי יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְאֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם-כֵּן מִכְרִיזִין מִלְמַעְלָה (חֲלִין ז:), וְאֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָּא אֶפְלוּ כְּמֵלָא גִימָא (יִזְמָא ל.ח.), אֲזִי כְּבָר מִסְפִּימִים לְהַצָּעָה הָרֵאשׁוֹנָה שְׁמַצִּיעִים לָהֶם, וְיִוְדַעִים שְׁוָה "זוּג מִן הַשָּׁמַיִם", וּמִתְחַתְּנִים בְּיַחַד לְשֵׁם שָׁמַיִם, וְנַעֲשִׂים הַזּוּג הַמְּאֻשָּׁר בְּיֹתֵר בְּחַיִּים.

ב.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּעֲמְדוּ לְרַגַע וְתִתְּשְׁבוּ בֵּינֵיכֶם לְבֵין עֲצָמְכֶם, מֵה קוֹרָה עִמְכֶם, חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין כט:): בֶּן עֲשָׂרִים וְלֹא נָשָׂא אִשָּׁה, אוֹמֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תִפַּח רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, שְׁרַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,

יש קללה על האדם שאינו מתחתן בגיל צעיר,
 ונשאלה השאלה, למה באמת מגיעה קללה,
 כשאני מוצא את בן זוגי או בת זוגי? אלא התרוץ
 הוא, שהן בחור והן בחורה צריכים להיות מוכנים
 תכף-ומיד פשהם בגיל בגרות להתחתן, ולבקש
 ולהתחנן ממנו יתברך שיחוס וירחם עליהם
 וימציא להם בני זוגם, ואז אין עליהם שום טענות
 מהשמים, כי המניעות אינן מצדם, אז נכון לבם
 יהיה בטוח, שאין עליהם שום ענש. כי כף צריך
 להיות הן בחור והן בחורה, מוכנים להתחתן, ואת
 השדוף הראשון שמציעים להם הם צריכים לקחת
 ולהתחתן לשם שמים, לא-כן אם נעשים חכמים
 בעיניכם, ומתחילים לברר, זה פן טוב בעדי, זה
 לא טוב בעדי, לזה יש חסרונות יתר על המדה,
 ולזה יש מעלות יתר על המדה, אזי גורמים
 עכובים לעצמם, ולפעמים מאבדים את בני זוגם,
 ועל-פן לא בחנם הזהירונו חכמינו הקדושים לשא
 אשה שמא יקדימנו אחר ברחמים (מועד קטן יח:),
 כי אם האדם חכם בעיניו יכול להיות שאחר יבוא
 ויתפס לו את זה, ואז נשאר אמלל לכל החיים,
 שזה מה שאנחנו רואים, שמסתובבים בעולם
 כל-כף הרבה רוקים ורוקות, בחורים ובחורות

לְאֶלְפֵי אֱלֹפִים וְרַב רִיבֵי רַבּוֹת, וְהֵם שְׁבוּרִים
 וְרְצוּצִים וּמְדַכָּאִים בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי, וְנִכְשָׁלִים
 בְּעִבְרוֹת חַמּוּרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְהַכֹּל מִחַמַּת
 שְׁהִיוּ חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם, וְלֹא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת זְיוּגָם
 מֵהַשָּׁמַיִם שֶׁהִמְצִיא לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל
 אֶחָד עִם תְּרוּץ אַחֵר. זֶה רוּצָה אֲשֶׁה הֵכִי צְדָקָת
 בְּעוֹלָם, וְזוֹ רוּצָה אֶת הַצְּדִיק הֵכִי גְדוֹל בְּעוֹלָם, זֶה
 רוּצָה מֵאֲשֶׁתוֹ תְּנָאִים כָּאֵלוֹ, וְזוֹ רוּצָה מִבְּעֻלָּה
 תְּנָאִים כָּאֵלוֹ, וּבִאֲמַת אַף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְדַעַת אִם
 יִקְבֹּל פֶּעַם אֶת אֲשֶׁר רוּצָה, כִּי זָכְרוּ הֵיטֵב "לֹא כָּל
 מֵה שְׁרוּצִים מְקַבְּלִים, וְלֹא כָּל מֵה שְׁמְקַבְּלִים
 רוּצִים", וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחַיִּים, הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי
 הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת שְׁאֲדָם מְכַנִּים אֶת עֲצָמוֹ
 בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדֵעַ וְעֵד אֲשֶׁר הוּא מְנַהִיג אֶת הָעוֹלָם,
 וְתִכְרֵף-וּמְיָד כְּשֶׁמְצִיעִים לוֹ שְׁדוּף הוּא מְקַבֵּל אֶת זֶה
 בְּשֵׁתֵי יָדָיִם. וְלָכֵן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים, מְאֹד מְאֹד
 אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תְּהִיוּ פְּקֻחִים, וְתִרְאוּ לְפָנֵיכֶם עוֹלָם
 וּמְלוֹאוֹ, אֵיךְ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוּצָה אֶת הֵכִי
 טוֹב בְּשִׁבְלֵיכֶם, לָמָּה תִּתְחַכְּמוּ בְּחֻכְמוֹת שֶׁל הֶבֶל,
 וְתִהְיוּ בְּרָרְנִים, כִּי דִיקָא אֵלוֹ שְׁמְבָרְרִים יוֹתֵר מִדֵּי
 הֵם נוֹפְלִים בַּפֶּת וְנִכְשָׁלִים, וַיֵּשׁ לָהֶם כְּשֶׁלוֹן
 בְּחַיֵּיהֶם, יֵשׁ שְׁרוּצִים בֵּין אוֹ בֵּת שֶׁל רַב וְרֹאשׁ

ישיבה, ויש שרוצים בן או בת של עשירים, כי הם רוצים שלא יסבלו עניות, או שיהיו שמונים ורחוקים מהדעות הנפסדות שמצויות ברחוב, ובדיוק הם נופלים בפח, כי מתגלה להם שכן הזוג כל-כף ההפך מדעתם שלא חלמו על זה כלל, ויש להם אכזבה הכי גדולה בחייהם, ושואלים לעצמם: איך נכשלנו ונתאכזבנו?! חשבנו שבני המשפחה הזאת יהיו הכי יראי השם, ולבסוף הם קלים שבקלים, או בני המשפחה הזאת הכי עשירים, ולבסוף הם קמצנים, ולא רוצים לעזר במאומה, ואחר-כך אתם בוכים ומבכים שמים וארץ, הלזאת חפינו?! הלזאת צפינו?! הנה יותר טוב לקחת בן או בת ממשפחה פשוטה, והיינו מאשרים כל ימי חיינו.

ולכן, בני ובנותי היקרים, זכרו זאת היטב, ואל תאבדו את עצמכם, כפי שהולך היום בעולם, שמחפשים מי יודע מה — יחוס, כבוד, כסף, ולבסוף מרמים בני-אדם, תתחתנו לשם שמים, כדי שתהיו טהורים וקדושים בקדשת הברית, ולא תפשו לו באיזה עון, בזה צריך להיות כל הראש שלכם, וכל רצונכם ומגמתכם, ולא על שטיות —

כָּסֶף, כָּבוֹד וְיַחְוּס, זֶה הַכֹּל הֶבֶל, וּמִכָּל שֶׁכֶּן שְׁלֹא
 תִּסְתַּכְּלוּ מֵה שְׁחֻבְרִיכֵם יֹאמְרוּ. הָאֵם אֵינְכֶם יוֹדְעִים
 עֲדִין, שְׂאִין דְּבַר כְּזֶה חֻבְרִים בְּעוֹלָם?! כְּשֶׁבָּאִים
 לַחַיִּים הַפְּרָטִיִּים?! הֲנִיָּה הַיּוֹם הַחֻבֵּר מִכִּיר אֶתְכֶם
 וּמַחֵר כְּבָר אֵינּוּ רוֹצֶה לְהַפְּיֹרְכֶם. לְזֹאת תִּפְקְחוּ
 עֵינֵיכֶם וְאֵת הַשְּׂדוּף הָרֵאשׁוֹן שְׁמַצִּיעִים לָכֶם תִּקְבְּלוּ
 בְּשֵׁתֵי יָדַיִם, בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִדְעוּ שֶׁזֶה הִ"זוּוג
 מִן הַשָּׁמַיִם", וְאִז תֵּרְאוּ שֶׁכָּל מֵה שְׁרָצִיתֶם קִבַּלְתֶּם,
 כִּי בּוֹ בְּרָגַע שְׁאָדָם מוֹסֵר אֶת עֲצָמוֹ רַק לְהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינּוּ רוֹצֶה שׁוּם רָצוֹן אַחֵר מִבְּלָעֲדֵי
 רָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אִז מִקְבֵּל מֵה שְׁרוּצָה, וְיֹוֹתֵר מִמֶּה
 שֶׁהוּא חוֹלֵם, לֹא-כֵן אִם מְעַרְב פֶּה בְּחִירַת לְבוֹ,
 כְּאֵלוֹ שֶׁהוּא בּוֹחֵר, אֲזִי נוֹפֵל בְּפֶח כְּזֶה, וְנִשְׁאָר עִם
 אֲכֻזָּבוֹת כְּאֵלוֹ שֶׁנִּשְׁבָּר לְגַמְרֵי. וְלָכֵן רְאוּ, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי
 הַיְקָרִים, מֵה לְפָנֵיכֶם, תִּפְסִיקוּ לְהִיּוֹת בְּרָרָנִים, כָּל
 הָעוֹלָם כֵּלּוּ מְלֵא שְׂדוּכִים וְזוּוֹגִים, תִּמְסְרוּ אֶת
 נַפְשְׁכֶם רַק לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִתְחַתְּנוּ לְשֵׁם
 שָׁמַיִם, אִז תִּהְיוּ הֵכִי מְצַלְחִים בְּחַיֵּיהֶם. וְסוּף הַכָּבוֹד
 לְבוֹא, שֶׁתִּהְיוּ זוּג הֵכִי מְצַלְח וְהֵכִי מִתְאַיִם
 מֵהַשָּׁמַיִם.

ג.

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! כְּבָר הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתִּפְקְחוּ
עֵינֵיכֶם, וְתִתְחִילוּ לִרְאוֹת אֵיךְ שֶׁהַשָּׁנִים רְצוֹת
וְעָפוֹת, וְהֵייתֶם מְזַמְּנֵי יְכוּלִים לְהִיּוֹת נְשׂוּאִים, וְהֵיוּ
יְכוּלִים לְהִיּוֹת לָכֶם יְלָדִים, וּבֵית, וְכָל טוֹב בְּחַיִּים,
וְאַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם מִפְּנֵי חֲכַמְתְּכֶם הַמְדַמָּה, שֶׁרְצִיתֶם
לְתַת עֲצוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲבִדְתֶם אֶת הַכֹּל.
וְלָכֵן חָמְלוּ וּרְחַמוּ עַל נַפְשְׁכֶם, תִּפְסְקוּ לְהִיּוֹת
בְּרָרִים, תִּתְחִילוּ לִשְׁמַע בְּקוֹלִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ
וּמִתְתַנֵּן אֲלֵיכֶם, תְּחוּסוּ עַל יְמֵי נְעוּרֵיכֶם, וְתִתְחַדְּלוּ
לְחֹטָא, אֲשֶׁר כָּל חֹטָא וְעוֹן שֶׁנִּכְשָׁלִים בְּפָגַם הַבְּרִית,
וְקִדְשֵׁת הָעֵינַיִם וְקִדְשֵׁת הַמַּחַ וְזֶה עוֹקֵר אֶת הָאָדָם
מִשְׁרֵשׁוֹ הָעֲלִיּוֹן, וְגוֹרֵם לוֹ סְבוּכִים קָשִׁים יוֹתֵר,
שֶׁבּוֹנָה חוֹמוֹת בְּרָזֶל בֵּינוֹ לְבֵינוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְכַנֵּס
דְּכָאוֹן פְּנִימֵי בְּתוֹךְ הַלֵּב, וּבּוֹנָה מְחִיצוֹת שֶׁל בְּרָזֶל
בֵּינוֹ לְבֵינוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּמְתַמְלֵא הַלֵּב בְּעֶקְמוּמִיּוֹת
וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמְסַתּוֹבְבִים שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים
וּמְדַכָּאִים, וְנִדְמָה כְּאִלוֹ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹזֵב אֶת
כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְרוֹצֵה רַק לְנַקֵּם בָּנוּ, וּמוֹצִיא אֶת
כָּל הַחֲצִים רַק עָלֵינוּ, שְׂאֲנַחְנוּ נִהְיֶה מְדַכָּאִים
וּשְׂבוּרִים וְרְצוּצִים וְעֲצוּבִים. וּבְאַמֶּת כָּל זֶה הוּא

דמיון, כי הקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן ורוצה בטובת בריותיו, אלא הבריות דוחים את הטוב שרוצה לתת להם. ולכן תפסיקו להיות בדרנים, ומהרגע הזה שאתם שומעים את קולי, את הזווג הראשון שיציעו לכם תקבלו בשמחה, ותדעו שזה ה"זווג מן השמים", ואם תלכו בצורה כזו, אז אני מבטיח לכם שתהיה לכם הצלחה במציאת הזווג, ותהיו הכי מאשרים, ותבנו בית נאמן בישראל, ויהיה לכם שפע בביתכם; כי ברגע שאדם מוסר את עצמו לגמרי להקדוש-ברוך-הוא וחי עמו יתברך, ויודע ועד אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא ומוסר את עצמו לגמרי אל ההשגחה העליונה, אז הוא הכי מצלח — בין בגשמיות בין ברוחניות, אבל עקר הצרות שעוברים על האדם, הוא רק מחמת שמנתק את עצמו ממנו יתברך, וזה שיך בכל פרט ופרט מהחיים, הן בפרנסה, והן בבריאות, ומכל שכן במציאת הזווג, כי ברגע שאדם מוסר את עצמו לגמרי אליו יתברך, אז נגאל מכל צרותיו. ולכן בני ובנותי היקרים, ראו מה לפניכם, תשליכו כבר את חכמתכם המדמה, ואל תסתובבו ברחובות לחפש את זוגכם, ולבחר בבחירת לבכם המעקם,

אֵלָא תַמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵת הַזְווג
הָרָאוּן שִׁיִּצְיֵעוּ לָכֶם תִּדְעוּ שְׂדָה הַ"זווג מן
הַשָּׁמַיִם", וְתִבְנוּ בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל, וְהַשְׁכִּינָה
תְּשׁוּרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְתוֹלִידוֹ בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים
וְקַיָּמִים, וְיִמְשֹׁךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיכֶם.

תם ונשלם, שבת לאל בורא עולם!

תפלה נוראה ונפלאה למציאת הזווג

מהספר הקדוש והנורא "לקוטי תפלות"

(חלק ב' תפלה מה)

מֵהַצְדִּיק הַקָּדוֹשׁ רַבִּי נִתָּן מִבְּרִסְלָב, זְכוּתוֹ
יִגַּן עָלֵינוּ

ואשרי מי שאומרה בכל יום

אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דְּעָה, זַפְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ תְּרַבִּים
וְגִלָּה לָנוּ בְּחַסְדֶיךָ הָעֲצוּמִים אֶת הַצְדִּיק
הָאֵמֶת שֶׁהוּא בַּעַל דְּעַת גְּדוֹל. זַפְנוּ לְמַצוֹא
אוֹתוֹ וְלַהֲתַקְרַב אֵלָיו בְּאֵמֶת, וְלִשְׁמַע
תוֹרָה מִפִּיו הַקָּדוֹשׁ, וְרַחֵם עַל כָּל יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר קָשָׁה לָהֶם לְמַצּוֹא זְוֹגָם (וּבְפָרֵט עַל
פְּלוֹנִי בֶן פְּלוֹנִי), וְעִזּוֹר לָהֶם וְהוֹשִׁיעָה לָהֶם
מִחֶרֶה שְׂיִזְכוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמַצּוֹא זְוֹגוֹ
הָאֲמִתִּי הַחֲגוּן לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם חֵישׁ קָל
מִחֶרֶה, בְּלִי שׁוֹם עֲבוּב וּבְלִי שׁוֹם צֵעַר
וְיִסּוּרִים פְּלִל. כִּי אֵין אֲתָנוּ יוֹדֵעַ עַד מָה,
שׁוֹם עֲצָה וְתַחבּוּלָה אֵיךְ לְבַקֵּשׁ חֲזוּג לְכָל
אֶחָד. כִּי אֲתָה יוֹדֵעַ כַּמָּה קָשָׁה לְאָדָם
לְמַצּוֹא זְוֹגוֹ הָאֲמִתִּי, כִּי כָּל חֲזוּגִים הֵם
שְׁנֵי הַפְּכִים, וּבְפָרֵט כִּי לְפַעַמִּים הֵם בְּהַפֵּךְ
גָּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר קָשָׁה לְזוּגָן פְּקַרְיַעַת יָם
סוּף, וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְחַבְרָם וּלְזוּגָם כִּי אִם עַל
יְדֵי הַדַּעַת הָאֲמִתִּי הַמְּשִׁיחַ פֶּל הַשְּׂדוּכִים.
עַל כֵּן צְרִיכִים לְשִׁמְעַת תּוֹרָה מִפִּי הַבַּר הַדַּעַת
הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא מְחַדֵּשׁ חַדוּשִׁים נִפְלְאִים
בַּתּוֹרָה, וּמְחַבֵּר וּמְיַחַד אֶתְּוֹן רַבְרַבִּין

וְאֵתְּוֹן זְעִירֶיךָ, וּמִקְיָשָׁר וּמִשִּׁדְּךָ דְּבָרֵי תוֹרָה
 מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, אֲשֶׁר עַל יָדוֹ נִגְמָרִים כָּל
 הַשְּׂדוּכִים שְׂבָעוּלָם. בְּסוּד "כִּי שִׁפְתַי כִּיִּהֵן
 יִשְׁמְרוּ דִ'עַת וְתוֹרָה יִבְקָשׁוּ מִפִּיהוּ"
 רְאֵי שִׁיתִּבּוֹת שִׂידוֹ"ךָ, אֲבָל בְּעוֹזוֹתֵינוּ
 הַרְבִּים נֶעְלַם מֵאֵתְּנוּ וְלֹא נִדַע אִיךָ לְמִצָּא
 אֶת הַבַּעַל דִּ'עַת הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְלִשְׁמַע תוֹרָה
 מִפִּיו, וְעַתָּה מֵאִין יָבֵא עֲזָרְנוּ, עַל כֵּן עֵינֵינוּ
 תְּלוּיֹת אֵלֶיךָ לְבַד מְלֵא רַחֲמִים יוֹשֵׁב וּמְזוּג
 זְוֵגִים, שְׁתַּחֲמַל עַל כָּל עַמּוּךָ יִשְׂרָאֵל
 הַצָּרִיכִים לְמִצּוֹא זְוֵגָם (וּבִפְרָט זְכוּ').
 וְתִשְׁלַח לְכָל אֶחָד מִהֶרָה זְוֵגוֹ הַהַגּוֹן לוֹ מִן
 הַשָּׁמַיִם בְּאֵמֶת, וְתִהְיֶה כְּרִצּוֹנוֹ וְתִהְיֶה לוֹ
 לְעֹזר וְלַהוֹעִיל, וַיְקִיֵם בּוֹ וּבְכָל הַצָּרִיכִים
 לְמִצּוֹא זְוֵגָם "מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפֶק
 רְצוֹן מִיְהוָה".

אָדוֹן יְחִיד, מָלֵא רַחֲמִים, צוֹפֵה וּמְבִיט עַד
סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים, חוּס וְרַחֵם וְחַמֵּל עַל
יְמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁל נְעָרֵי עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל,
וְהוֹדִיעֵנוּ נָא אֶת הַרְבֵּיךָ, אֵיךְ נִזְכָּה לְדַעַת
לְמִצּוֹא זְוָגָם הָאֲמִתִּי שֶׁל כָּל הַתְּלוּיִים בָּנוּ.
זַכְּנוּ וְעֲזְרוּנוּ שְׂפֹכַח וְזָכוּת הַצַּדִּיקִים
הַגְּדוֹלִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם הַדַּעַת הַקָּדוֹשׁ שֶׁל
כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁר הִמְשִׁיכוּ וְגָלוּ דַּעַת
גְּדוֹל וְנִפְלֵא בְּאֵמֶת גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה, בְּכַחַם
וְזָכוּתָם נִזְכָּה מִהֲרָה לְמִצּוֹא בֵּת זְוָגָם שֶׁל
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵעַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה
לְהִשְׁיֵאֵם מִהֲרָה לְמִזֵּל טוֹב לְחַיִּים טוֹבִים
אֲרוּכִים וְלְשָׁלוֹם. וְתִהְיֶה פְרָצוֹנוֹ, וְלֹא
תִהְיֶה מְנַגְּדַת אֱלֹיו כִּלְל חֵם וְשָׁלוֹם, רַק
יְדוּרוֹ בְּאַהֲבָה וְשָׁלוֹם בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה

בְּרִצּוֹנָהּ בְּאֶמֶת. וַיִּזְכּוּ כָּל עַמֵּי בֵּית
 יִשְׂרָאֵל לְשִׁמּוֹר אֶת הַבְּרִית קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁהּ
 גְּדוּלָּה בְּאֶמֶת, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה תְּלוּיָהּ
 בְּזָה, וְהוּא עֵקֶר הַנְּסִיוֹן וְהַבְּחִירָה שֶׁל כָּל
 אָדָם בְּזָה הָעוֹלָם, בְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ עַל יְדֵי
 חֲכָמֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וַיִּזְכֶּה כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 לְהוֹלִיד מֵאֲשֶׁתוֹ בָּנִים וּבָנוֹת הוֹרֹת וְדוֹרֵי
 דוֹרוֹת עַד עוֹלָם, וְכֻלָּם יִהְיוּ חַיִּים וְקַיָּמִים
 לְעַבְדוּתְךָ וּלְיִרְאָתְךָ לְאָרֶץ יָמִים וְשָׁנִים
 טוֹבִים. וַיִּכִּירוּ וַיִּדְעוּ אוֹתְךָ וְאֵת גְּדֻלַּת
 צְדִיקֶיךָ הָאֱמֶתִיִּים אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחַרְתָּ,
 וַיִּתְגַּלֶּה לָהֶם הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁהַשְּׂאִירוּ כָּל
 הַצְּדִיקִים בְּזָה הָעוֹלָם.

רבונו של עולם לא בחטאינו עשית לנו
 ולא בעוונותינו גמלת עלינו, גם
 עתה חוס ורחמל עלינו, ושמע תפלתנו.

וְהִסְתַּר פָּנָיו מִחַטָּאתֵינוּ וְכָל עוֹנוֹתֵינוּ
מִיָּחָה. וְאֵל תְּבִיט עַל מַעֲשֵׂינֹה, רַק תְּבִיט עַל
זְכוֹת הַצְּדִיקִים הָאֲמֵתִיִּים שְׁאֵנוּ סוֹמְכִים
עֲלֵיהֶם בְּכָל עֵת, אֲשֶׁר מִיָּמֵי דַעְתֵּיהֶם
הִקְדוּשׁ אָנוּ שׁוֹתִין וּמְפִיחֵם אָנוּ חַיִּין, עַד
הַיּוֹם הַזֶּה. וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה כָּל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל לְמִצּוֹא זְוִוגוֹ הָאֲמֵתִי מִהֲרָה.
וְתִמְלֵא כָּל מְשָׁאֲלוֹתֵנוּ בְּרַחֲמִים, כְּכֹל
אֲשֶׁר שְׁאַלְתִּי מֵאַתָּה בֶּעַל הַרְחָמִים בֶּעַל
הַחֲמִלָּה בֶּעַל הַחֲנִינָה כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָּלִים,
וְאַתָּה חָפִיץ שָׂגֹם גָּרוֹעַ וּפְחוֹת כָּמוֹנֵי
כָּמוֹנֵי, יִבְקֶשׂ אֹתְךָ עַל כָּל הַטּוֹב וְהַחֶסֶד,
כִּי אַתָּה טוֹב וּמְטִיב לְכֹל, וְזֶה עֲקָר גְּדֻלַּתְךָ
בְּשִׂאתָה עוֹשֶׂה חֶסֶד נִפְלָא עִם הָרַחוּקִים
מִמֶּךָ וּבְפִרְט עִם רַחוּק כָּמוֹנֵי, כִּי אַתָּה
חוֹזֵן אֶת מִי שְׁאֵינוּ רְאוּי לְחוּן, וּמְרַחֵם עַל

מי שאינו רואי לרחם. ובפרט שאני רואה
 בכל עת את כל החסדים והטובות
 והנפלאות אשר אתה מפליא חסדך עלי
 בכל יום ובכל עת ובכל שעה. "כי חסדך
 גדול עלי והצלחת נפשי משאול תחתי".
 "חסדך גדול עלי" בלי שעור וערך ומספר,
 "כי גבר עלינו חסדו ואמת יחזה לעולם
 הללויה". על פן מצא עבדך את לבו
 להתחנן לפניך על כל אלה, כי לא על
 צדקותי אני מפיל תחנותי לפניך, כי על
 רחמיך הרבים ועל פח וזכות הצדיקים
 האמתיים הזוכים ומזכים את הרבים,
 אשר פחם וזכותם מספיק גם עלי, להושיע
 גם אותי ואת זרעי וזרע זרעי וכל עמך
 בית ישראל עד עולם בכל הישועות
 שבעולם. כי בשם קדשך הגדול והנורא

בַּמַּחְנוֹה, נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ, "יְהוָה
לְרִצּוֹן אֱמִירֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", אָמֵן וְאָמֵן: